TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. kovo 3 d.*

Byloje C-472/03

dėl *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandai) 2003 m. lapkričio 7 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. lapkričio 12 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Staatssecretaris van Financiën

prieš

Arthur Andersen & Co. Accountants c.s.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai K. Lenaerts (pranešėjas), N. Colneric, K. Schiemann ir E. Juhász,

* Proceso kalba: olandų.

generalinis advokatas M. Poiares Maduro,
posėdžio sekretorė M.-F. Contet, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. lapkričio 11 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Arthur Andersen & Co. Accountants c.s.*, atstovaujamos advokatų R. Vos ir P. J. B. G. Schrijver,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. G. Sevenster ir N. A. J. Bel,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir A. Weimar, taip pat L. Ström-van Lier,

susipažinęs su 2005 m. sausio 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių

įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1, toliau – Šeštoji direktyva) 13 straipsnio B skirsnio a punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas buvo pateiktas byloje, iškeltoje *Staatssecretaris van Financiën* (Nyderlandų finansų valstybės sekretorius) atsisakius įmonės *Arthur Andersen & Co. Accountants c.s.* (toliau – atsakovė) gyvybės draudimo sektoriuje vykdomą „back office" veiklą atleisti nuo pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM).

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisė

3 Pagal Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 1 dalį apmokestinamuoju asmeniu yra laikomas bet kuris asmuo, savarankiškai vykdantis bet kurioje vietoje bet kurią ekonominę veiklą, nurodytą to paties straipsnio 2 dalyje, nesvarbu, koks tos veiklos tikslas ar rezultatas.

4 To paties straipsnio 4 dalis nurodo, kad straipsnio 1 dalyje pavartotas žodis „savarankiškai" reiškia, kad mokestis netaikomas samdomiems ir kitiems asmenims tiek, kiek jie susaistyti su darbdaviu darbo sutartimi ar kitais teisiniais ryšiais, kurie sukuria darbdavio ir dirbančiojo santykius, susijusius su darbo sąlygomis, atlyginimu ir darbdavio atsakomybe.

5 Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnis nurodo:

„Nepažeisdamos kitų Bendrijos nuostatų, valstybės narės atleidžia nuo mokesčio toliau nurodytą veiklą taikydamos sąlygas, kurias jos turi nustatyti siekdamos užtikrinti, kad atleidimas nuo mokesčio būtų teisingas ir sąžiningas ir kad būtų užkirstas kelias galimam mokesčių vengimui, išsisukinėjimui ar piktnaudžiavimui:

a) draudimo ir perdraudimo sandorius ir su jais susijusias paslaugas, kurias atlieka draudimo brokeriai ir draudimo agentai;

<...>"

6 1976 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyvos 77/92/EEB dėl priemonių, padedančių veiksmingai naudotis įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas draudimo agentų ir brokerių veiklos (ISIC ex 630 grupė) srityje, ypač dėl pereinamųjų šios veiklos priemonių (OL L 26, 1977, p. 14), 2 straipsnis, galiojęs faktinių aplinkybių metu, nurodo:

„1. Ši direktyva taikoma šioms Bendrosios įsisteigimo laisvės apribojimų panaikinimo programos III priedo ISIC ex 630 grupėje išvardytoms veiklos rūšims:

a) profesinei veiklai asmenų, kurie, visiškai laisvai pasirinkdami įmonę, draudimo ir perdraudimo rizikų atžvilgiu suveda draustis ir persidrausti norinčius asmenis

su draudimo arba perdraudimo įmonėmis, atlieka draudimo ir perdraudimo sutarčių sudarymo parengiamąjį darbą ir, jei reikia, padeda tokias sutartis administruoti ir vykdyti, ypač pateikus draudimo išmokos reikalavimą;

b) profesinei veiklai asmenų, kuriems pagal vieną arba keletą sutarčių pavesta arba kurie įgalioti veikti vienos arba kelių draudimo įmonių vardu ir naudai arba tik jų naudai, pristatant, pasiūlant ir atliekant draudimo sutarčių sudarymo parengiamąjį darbą arba sudarant tokias sutartis, arba padedant administruoti ir vykdyti tokias sutartis, ypač pateikus draudimo išmokos reikalavimą;

<...>

2. Ši direktyva pirmiausia taikoma šioms valstybėse narėse taip apibūdintoms veiklos rūšims:

<...>

b) šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytai veiklai:

<...>

— Nyderlanduose:

— *Gevolmachtigd agent,*

— *Verzekeringsagent*

<...>"

Nacionalinė teisė

7 1968 m. *Wet op de omzetbelasting 1968* (1968 m. Įstatymas dėl apyvartos mokesčio) 11 straipsnis nurodo, kad:

„1. Valdžios institucijų bendromis priemonėmis nustatytomis sąlygomis nuo mokesčio atleidžiami:

<...>

k) draudimas ir paslaugos, kurias teikia draudimo agentai."

Pagrindinės bylos faktinės aplinkybės ir prejudicinis klausimas

8 Faktinių aplinkybių atsiradimo metu pagrindinėje byloje Roterdame (Nyderlandai) įsteigtos atsakovės dalis buvo pagal Nyderlandų teisę įsteigta įmonė *Andersen Consulting Management Consultants* (toliau – *ACMC*).

9 1997 m. gegužės 26 d. *Royal Nederland Verzekeringsgroep NV, Universal Leven NV* (toliau – *UL*), per draudimo agentus gyvybės draudimo rinkoje veikianti įmonė, ir

ACMC sudarė bendradarbiavimo sutartį, numatančią, kad pastaroji vykdo *UIL* įvairias sutartyje nurodytas „back office" veiklos rūšis. *ACMC* šios veiklos vykdymą patikėjo savo skyriui *Accenture Insurance Services* (toliau – *AIS*), įsteigtam tame pačiame pastate kaip ir *UIL*.

10 Minėta „back office" veikla apima būtent prašymų apsidrausti priėmimą, sutarčių ir tarifų keitimą, platinimą, draudimo polisų valdymą ir panaikinimą, draudimo išmokų administravimą, komisinių agentams nustatymą ir mokėjimą, informacinių technologijų organizavimą ir valdymą, informacijos *UIL* ir agentams teikimą bei ataskaitų, skirtų draudėjams ir tretiesiems asmenims, pavyzdžiui, *Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst* (FIOD mokesčių tyrimų ir kontrolės tarnyba), rengimą. Tuo atveju, kai norinčiajam apsidrausti pateikus informaciją pasirodo būtinas medicininis patikrinimas, *UIL* sprendžia, ar rizika draustina; priešingu atveju tai sprendžia *ACMC* ir šis sprendimą privalomas *UIL*. *AIS* yra atsakinga už beveik visą kasdieninį bendravimą su agentais.

11 *UIL* personalas atitinka 2,9 darbo dienos ekvivalentų (toliau – DDE), o *AIS* „back office" veiklai paskyrė 17 DDE. *AIS* personalas yra apmokytas gyvybės draudimo srityje.

12 Bendradarbiavimo sutartis numato dviejų komitetų (*Review Committee* ir *Operating Committee*) iš *UIL* ir *ACMC* atstovų sudarymą. Šių komitetų užduotis – vertinti *UIL* ir *AIS* bendradarbiavimą, prižiūrėti bendradarbiavimo sąlygų laikymąsi, planuoti „back office" veiklą, svarstyti draudimo srities vystymąsi ir jo įtaką šiai veiklai bei spręsti galimus ginčus, susijusius su šia sutartimi. Joje numatyta paskirti „Service manager" ir „Operational manager", kurie turi užtikrinti kasdieninį *UIL* ir *AIS* bendrą veikimą,

kad būtų garantuotas „back office" veiklos veiksmingumas. Sutartyje yra sąlyga, draudžianti *ACMC* vykdyti tretiesiems asmenims skirtą „back office" veiklą, atitinkančią tokią pačią veiklą, vykdomą *UL*. Už „back office" veiklą ji numato atlyginimą, apskaičiuojamą pagal sutarčių skaičių ir surinktas draudimo įmokas, taip pat minimalų atlyginimą.

13 1998 m. rugsėjo mėnesio deklaracijoje atsakovė pagrindinėje byloje nurodė, kad ji sumokėjo 10 000 NLG apyvartos mokestį. Ši suma atitinka skirtumą tarp, pirma, apyvartos mokesčio, apskaičiuoto pagal atlyginimą *UL* už „back office" veiklą šiuo laikotarpiu, ir, antra, dėl jos išskaičiuoto apyvartos mokesčio.

14 Tvirtindama, kad „back office" veikla nėra apmokestinama apyvartos mokesčiu, atsakovė pagrindinėje byloje reikalavo kompetentingo inspektoriaus grąžinti 10 000 NLG, tačiau jos reikalavimas buvo atmestas. Dėl šio sprendimo, kuriuo reikalavimas buvo atmestas, ji pateikė *Gerechtshof te 's-Gravenhage* (Nyderlandai) ieškinį, kuris buvo patenkintas 2001 m. spalio 23 d. sprendimu. Šis teismas nurodė, kad bendradarbiaudamos *UL* ir *ACMC* ketino sujungti jų abiejų patirtį tam pačiam tikslui, tai yra bendram vienos draudimo įmonės naudojimui. Tos paties teismo nuomone, taip *ACMC* vykdoma veikla *UL* negali būti nagrinėjama kaip ekonominės paslaugos, apmokestinamos apyvartos mokesčiu.

15 Nyderlandų finansų valstybės sekretorius dėl *Gerechtshof te 's-Gravenhage* sprendimo padavė kasacinį skundą *Hoge Raad der Nederlanden*. Atsakovė pateikė priešpriešinį apeliacinį skundą.

16 *Hoge Raad der Nederlanden* nurodo, kad nagrinėjama veikla negali būti atleista nuo PVM kaip draudimo sandoriai. Šiuo atžvilgiu jis nurodo, pirma, kad iš bylos dokumentų ir *Gerechtshof te 's-Gravenhage* paaiškinimų matyti, jog *UL* prisiima atsakomybę tik už rizikas, būdingas draudimo veiklos vykdymui, ir, antra, kad draudimo sutartys pasirašytos *UL*, o ne *ACMC* vardu.

17 Tačiau jis kelia klausimą dėl „paslaugų, kurias teikia draudimo agentas" sąvokos Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punkto prasme. Žinoma, jis nurodo, kad šiuo atveju trūksta tam tikrų šiai sąvokai būdingų požymių, pavyzdžiui, būtino tiesioginio ryšio tarp apmokestinamojo asmens ir apdraustųjų. Tačiau jis priduria, kad nagrinėjama veikla yra su draudimo sandoriais susijusios paslaugos, kurių atžvilgiu *ACMC* veikia daugiau kaip tarpininkė. Jo nuomone, *ACMC* veikia kaip tarpininkė visų pirma tarp draudimo agentų ir *UL*, priimdama pastarųjų perduotus prašymus apsidrausti ir pasirašydama juos dažniausiai *UL* vardu, ir, antra, tarp *UL* ir draudėjų, pastarųjų atžvilgiu veikdama *UL* vardu galiojant sutarčiai ir jai pasibaigus.

18 Tokiomis aplinkybėmis *Hoge Raad der Nederlanden* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir kreipėsi į Teisingumo Teismą, užduodamas šį prejudicinį klausimą:

„Ar tokiu atveju, kai mokesčių mokėtojas su (gyvybės) draudimo įmone, šiuo atveju *ACMC* ir *UL*, sudaro sutartį, kuri numato, kad šis mokesčių mokėtojas vykdys

didžiąją dalį su draudimo operacijomis susijusių faktinių funkcijų – įskaitant sprendimų, paprastai susiejančių draudimo bendrovę sutarčių sudarymo atžvilgiu, priėmimą ir ryšių su agentais ir prireikus su apdraustaisiais palaikymą (atsižvelgiant į reglamentavimą) – už tam tikrą atlyginimą ir su diplomuoto personalo bei draudimo srities ekspertų pagalba, ir kai draudimo sutartys sudaromos draudimo kompanijos vardu, be to, ji prisiima už jas atsakomybę, šio mokesčio mokėtojo pagal šią sutartį vykdomos funkcijos patenka į sąvoką „su draudimo ir perdraudimo sandoriais susijusios paslaugos, kurias atlieka draudimo brokeriai ir draudimo agentai", nurodytą Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punkte?"

19 2004 m. sausio 5 d. laišku prašymą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo pateikęs teismas šalių paklausė, ar jos mano, kad Teisingumo Teismo 2003 m. lapkričio 20 d. Sprendimas *Taksatorringen* (C-8/01, Rink. p. I-1374), pateisina prejudicinio klausimo atšaukimą. 2004 m. vasario 11 d. laišku, jau susipažinęs su šalių nuomone, jis nurodė, kad palaiko savo prašymą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo.

Dėl prejudicinio klausimo

20 Pirmiausia būtina paneigti teiginius, pateikiamus atsakovės rašytiniuose paaiškinimuose, kad *ACMC* susijusi su *UL* subordinacijos ryšiais, ir dėl to nagrinėjamai veiklai netaikomas PVM pagal Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 4 dalį.

21 Iš tikrųjų šioje nuostatoje vartojamos sąvokos „dirbantysis" ir „darbdavys" patvirtina, kad joje numatytam mokesčio netaikymui reikalingas darbo santykių egzistavimas, o to aiškiai nėra tarp *ACMC* ir *UL*.

22 Be to, kaip nurodyta sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, kurio neginčijo atsakovė, *ACMC* su draudėjais nesusijusi jokiais sutartiniais santykiais, nes draudimo sutartys pasirašytos *UL* vardu. Taigi prašymą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo pateikęs teismas teisingai nurodo, kad *ACMC* veikla nėra draudimo sandoriai Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punkto prasme (žr. 2001 m. balandžio 8 d. Sprendimo *Skandia*, C-240/99, Rink. p. I-1951, 41 ir 43 punktus).

23 Todėl Teisingumo Teismas šioje byloje raginamas išaiškinti išimtinai sąvoką „su draudimo sandoriais susijusios paslaugos, kurias atlieka draudimo brokeriai ir draudimo agentai" Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punkto prasme ir patikslinti, ar ši sąvoka, neapibrėžta minėtoje direktyvoje, nurodo tokią veiklą, kuri nagrinėjama pagrindinėje byloje.

24 Būtina priminti, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnyje nurodytam atleidimui nuo mokesčio apibūdinti naudojamos sąvokos turi būti aiškinamos siaurai, nes tai yra išimtys iš bendro principo, pagal kurį PVM mokamas už visų mokesčio mokėtojo už atlygį atliekamų paslaugų teikimą (minėtų sprendimų *Skandia* 32 punktas ir *Taksatorringen* 36 punktas).

25 Be to, pagal nusistovėjusią teismo praktiką atleidimas nuo PVM yra savarankiška Bendrijų teisės sąvoka, kurią reikia vertinti atsižvelgiant į Šeštąja direktyva įtvirtintą bendros PVM sistemos kontekstą ir kurios tikslas turi būti prieštaravimų, taikant PVM reglamentavimą kiekvienoje valstybėje narėje, pašalinimas (minėto sprendimo *Skandia* 23 punktas).

26 Šiuo atveju atsakovė pažymi aplinkybę, kad *AIS* personalas, kuriam *ACMC* patikėjo nagrinėjamą veiklą, yra patyręs gyvybės draudimo srityje ir kad minėta veikla yra susijusi su draudimo sandoriais.

27 Tačiau, kaip posėdyje pripažino pati atsakovė, šių dviejų aplinkybių nepakanka, kad *ACMC* būtų laikoma draudimo agente. Iš tikrųjų būtina taip pat patikrinti, ar nagrinėjama veikla atitinka tokios agentės veiklą.

28 Atsakovė tvirtina, kad taip yra šiuo atveju. Ji priduria, kad *ACMC* susijusi tiek su draudike *UL*, tiek su draudėjais bei apdraustaisiais.

29 Šiuo požiūriu būtina nurodyti, kad remiantis sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateiktais duomenimis, *ACMC*, vykdydama savo veiklą, privalo laikytis išimtinumo sąlygos *UL* naudai (žr. šio sprendimo 12 punktą). Taigi ji negali pasirinkti draudiko, ir tai yra būdinga Direktyvos 77/92 2 straipsnio 1 dalyje a punkte aprašytai draudimo brokerio profesinei veiklai.

30 Atsakovė nurodo, kad *ACMC* veikla yra tapati Direktyvos 77/92 2 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyto *gevolmachtigd agent* (įgaliotas pareigūnas) veiklai, aprašytai to paties straipsnio 1 dalies b punkte. Posėdyje ji pabrėžė aplinkybę, kad *ACMC* tiek pasirašydama, tiek vykdydama sutartį gali įpareigoti *UL* draudėjų bei apdraustųjų atžvilgiu.

31 Šiuo klausimu būtina priminti, kad, žinoma, Šeštosios direktyvos kontekste buvo nuspręsta, jog Direktyvos 77/92 2 straipsnio 1 dalies b punkte aprašyta profesinė veikla „apima teisę įpareigoti draudiką žalą patyrusio draudėjo atžvilgiu" (minėto sprendimo *Taksatorringen* 45 punktas).

32 Tačiau, kaip pažymi generalinis advokatas išvados 31 punkte, iš šios teismo praktikos negalima daryti išvados, kad teisė įpareigoti draudiką būtų lemiamas kriterijus kvalifikuojant asmenį kaip draudimo agentą Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punkto prasme. Iš tikrųjų tokiam kvalifikavimui reikalingas nagrinėjamos veiklos turinio patikrinimas.

33 Šiuo požiūriu, neatsižvelgiant į klausimą, ar atlikdama savo veiklą *ACMC* tuo pačiu metu yra susijusi ir su draudiku, ir su draudėju, o tai pagal teismo praktiką būtina kvalifikuojant asmenį kaip draudimo agentą (minėto sprendimo *Taksatorringen* 44 punktas), iš sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateiktų duomenų, kurie buvo papildyti atsakovės rašytiniuose paaiškinimuose pateiktais patikslinimais, matyti, kad *ACMC* veiklą sudaro prašymų apsidrausti nagrinėjimas, draudimo rizikų vertinimas, medicininio patikrinimo būtinumo nustatymas, sprendimas, ar rizika draustina, jeigu toks patikrinimas nebūtinas, draudimo polisų platinimas, valdymas ir panaikinimas bei tarifų ir sutarčių keitimas, draudimo įmokų surinkimas, draudimo išmokų administravimas, komisinių draudimo agentams nustatymas ir mokėjimas bei bendravimo su jais užtikrinimas, su perdraudimu susijusių aspektų nagrinėjimas ir informacijos draudėjams bei draudimo agentams, taip pat kitiems suinteresuotiems asmenims, pavyzdžiui, mokesčių institucijoms, teikimas.

34 Atsižvelgiant į šiuos duomenis, būtina konstatuoti, kad nors *ACMC* paslaugos, teikiamos *UL*, kurios nėra draudimo paslaugos Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punkto prasme (žr. šio sprendimo 22 punktą), ir prisideda prie draudimo įmonės esminės veiklos, jos nelaikytinos paslaugomis, būdingomis draudimo agentui.

35 Minėtos paslaugos turi tokių ypatybių, kaip antai komisinių draudimo agentams nustatymas ir mokėjimas, bendravimo su jais užtikrinimas, su perdraudimu susijusių aspektų valdymas, informacijos draudimo agentams bei mokesčių institucijoms teikimas, kurios, be abejo, nepriklauso draudimo agento veiklai.

36 Be to, kaip Europos Bendrijų Komisija pažymėjo rašytiniuose paaiškinimuose ir generalinis advokatas nurodė išvadų 32 punkte, šiuo atveju aiškiai trūksta tokių esminių draudimo agento funkcijos aspektų, kaip antai klientų paieška ir santykių tarp jų ir draudiko užmezgimas. Iš tikrųjų iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, ir atsakovė to neginčijo, kad *ACMC* veikla prasideda nagrinėjant prašymus apsidrausti, jai pateiktus draudimo agentų, kurių dėka *UL* suranda klientų Nyderlandų gyvybės draudimo rinkoje.

37 Kaip Komisija tvirtino rašytiniuose paaiškinimuose ir teismo posėdyje, tarp *ACMC* ir *UL* sudaryta bendradarbiavimo sutartis turėtų būti nagrinėjama kaip dalies veiklos perdavimo sutartis, pagal kurią *ACMC* teikia *UL* jai trūkstamus žmogiškuosius išteklius ir administracines priemones bei atlieka dalį paslaugų, padėdama vykdyti

nuo draudėjo veiklos neatskiriamas užduotis. Šiuo požiūriu, skaitant prašymą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo pateikusio teismo pateiktus duomenis, svarbu pastebėti, kad *UL* personalas atitinka tik 2,9 DDE, o *AIS* „back office" veiklai paskyrė 17 DDE, ir kad *AIS* bei *UL* personalas naudojasi tuo pačiu pastatu.

38 Taigi *ACMC* paslaugos, už tam tikrą atlyginimą teikiamos *UL*, turėtų būti nagrinėjamos kaip tam tikra bendradarbiavimo forma, siekiant už atlyginimą padėti *UL* vykdyti paprastai pastarajai tenkančias užduotis, nepalaikant sutartinių santykių su draudėjais. Tokia veikla yra *UL* veiklos dalis, bet ne paslaugos, kurias atlieka draudimo agentas (žr. pagal analogiją 2001 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *CSC Financial Services*, C-235/00, Rink. p. I-10237, 40 punktą).

39 Atsižvelgiant į tai, kas buvo pasakyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punktas turi būti aiškinamas taip, kad „back office" veikla, už atlyginimą teikiant paslaugas draudimo įmonei, nėra su draudimo sandoriais susijusios paslaugos, kurias atlieka draudimo brokeriai ir draudimo agentai šios nuostatos prasme.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

40 Kadangi šis procesas yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 13 straipsnio B skirsnio a punktas aiškintinas taip, kad „back office" veikla, už atlyginimą teikiant paslaugas draudimo įmonei, nėra su draudimo sandoriais susijusios paslaugos, kurias atlieka draudimo brokeriai ir draudimo agentai šios nuostatos prasme.

Parašai.